

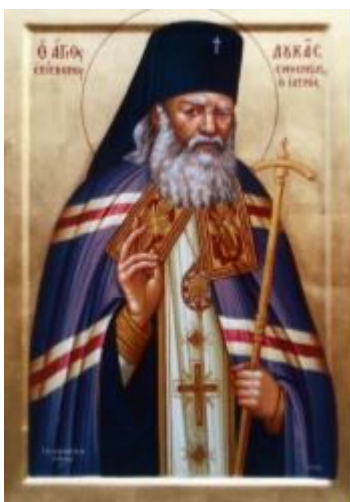
Θάυμα του Αγίου Λουκά Κριμαίας στον Μάριο Χριστοφίδη

/ [Ορθόδοξες Προβολές](#)

Διαβάστε για το θάυμα του Αγίου Λουκά Κριμαίας από δημοσίευμα της Εφημερίδας “ΞΥΛΟΤΥΜΒΟΣ” – Τεύχος Ιουνίου 2015.

Ο Ιούνιος είναι ο μήνας, που η Ορθοδοξία τιμά τη μνήμη ενός σύγχρονου Αγίου, του Αρχιεπισκόπου και Ιατρού Λουκά Κριμαίας, η μνήμη του οποίου τιμάται στις 11 Ιουνίου. Επί τη ευκαιρία της ημέρας μνήμης του, νιώθουμε την ανάγκη να γνωστοποιήσουμε στους αναγνώστες μας ποιος είναι αυτός ο νεοφανής Άγιος και παράλληλα να μοιραστούμε μαζί σας ένα θάυμα που έκανε πρόσφατα ο Άγιος σε μια οικογένεια συγχωριανών μας. Ο λόγος για τον Μάριο Χριστοφίδη, παιδί του Χριστάκη και Αντρούλας Χριστοφίδη, επαναπατρισμένους απόδημους συγχωριανούς μας.

Ο Άγιος Αρχιεπίσκοπος Λουκάς έζησε στη Ρωσία τη χειρότερη περίοδο της ευρωπαϊκής ιστορίας, μέσα σε ένα καθεστώς εχθρικό προς κάθε μορφή

ελευθερίας. Έζησε και πάλεψε ως γιατρός και απλός πολίτης στους δύο Παγκόσμιους Πολέμους και δεκάδες κινήματα και επαναστάσεις. Τα βάσανα, οι φυλακές της υπέρ Σιβηρίας και το πολιτικό κρύο, θα έπρεπε να τον είχαν σκοτώσει δεκάδες φορές. Και μόνο το γεγονός της επιβίωσής του αποδίδεται σε σωρεία θαυματουργικών παρεμβάσεων.

Ο Άγιος Λουκάς αποτελεί παγκόσμιο φαινόμενο, διεθνώς καταγεγραμμένο. Ελάχιστες φορές, θείες δυνάμεις κάνουν εμφανείς την παρουσία τους σε ανθρώπους, όπως έγινε με τον Άγιο Λουκά, που παρέμειναν μαζί του προστατεύοντάς τον μέχρι και τον φυσιολογικό του θάνατο.

Έζησε 84 χρόνια και η σχέση του με τον Θεό ήταν άμεση. Για δεκαετίες το θείο τον φωτίζει σωματικά και πνευματικά. Του χαρίζει ιατρικές γνώσεις και δεξιότητες και πνευματικές ικανότητες πολύ πέρα από τα όρια του φυσιολογικού και ταυτόχρονα τον προστατεύει από τις προκλήσεις του σκληρότερου ίσως καθεστώτος που γνώρισε ποτέ ο άνθρωπος.

Ο Βαλεντίν Βόϊνο Γιασενέτσκι, μετέπειτα Αρχιεπίσκοπος Λουκάς, διώχθηκε, συκοφαντήθηκε, φυλακίστηκε και εξορίστηκε. Σε εποχές απόλυτης θρησκευτικής απαγόρευσης δεν κατέβασε ποτέ την εικόνα της Παναγίας από τον χειρουργικό θάλαμο. Όταν τον ανάγκαζαν, απλά σταματούσε να χειρουργεί. Χειρουργούσε μόνο όταν η εικόνα της Παναγίας ήταν υψωμένη στη θέση της.

Ο Άγιος Λουκάς γεννήθηκε στις 27/4/1877 και αναχώρησε για την άνω Ιερουσαλήμ στις 11/6/1931. Η αγιοκατάταξή του έγινε το 1996, η δε μνήμη του τιμάται στις 11 Ιουνίου, ημέρα κατά την οποία αναχώρησε για την άνω Ιερουσαλήμ.

Ο Αρχιεπίσκοπος Λουκάς είναι ένας σύγχρονος «ανάργυρος» ιατρός, πιστός δούλος του Κυρίου, ο οποίος για 55 ολόκληρα χρόνια χάριζε ελπίδα και πνευματική δύναμη σ' ένα ταλαιπωρημένο λαό, που στερήθηκε την ελευθερία του, την ιστορία του και τη θρησκεία του.

Τώρα ως Άγιος ολόκληρης της Ορθοδοξίας χαρίζει ελπίδα και δύναμη στον λαό του Θεού και ειδικότερα στον κάθε ένα από εμάς που τον επικαλείται με πόνο ψυχής. Έτσι λοιπόν, ευδόκησε να επισκεφθεί και τον Μάριο και να τον αναστήσει από τους νεκρούς...

Θαύμα του Αγίου στον Μάριο Χριστοφίδη

Σύμφωνα με τα όσα μας διηγήθηκε ο πατέρας του Μάριου: «Στις 19/6/2014, στις 16.00 το απόγευμα, βρισκόμασταν στην Αγγλία και ο Μάριος παρουσίασε μεγάλη αδιαθεσία και λιποθυμικές τάσεις. Κλείσαμε αμέσως ασθενοφόρο, το οποίο τον μετέφερε στο νοσοκομείο Manor του Walsall – Birmingham, όπου για 4 και πλέον ώρες οι γιατροί προσπαθούσαν να δουν τι του συμβαίνει.

Στο μεταξύ ο Μάριος είχε χάσει τις αισθήσεις του, το αίμα του σχεδόν εξαφανίστηκε και η καρδιά του υπολειτουργούσε. Τον έβαλαν στον αναπνευστήρα και για άλλες 4 ώρες απεγνωσμένα έψαχναν να βρουν την αιτία. Συνεχόμενα και

εντατικά ιατρικά συμβούλια δεν μπορούσαν να αποφασίσουν στις διαγνώσεις. Το παιδί όμως πέθαινε... Διακρίναμε στα μάτια των γιατρών την απορία και την αγωνία, αλλά και τη λύπη τους, γιατί δεν μπορούσαν να διαγνώσουν την αιτία της κατάστασης του παιδιού και το μόνο που μας έλεγαν ήταν... «προσπαθούμε».

Τελικά, τα μεσάνυχτα οι χειρουργοί αποφάσισαν να τον χειρουργήσουν, υποψιαζόμενοι ρήξη στομάχου ή εντέρου, παρά τις έντονες αντιδράσεις των αναισθησιολόγων, γιατί κατ' αυτούς η χειρουργική επέμβαση τη δεδομένη στιγμή θα σήμαινε σίγουρο θάνατο. Για τους χειρουργούς όμως δεν υπήρχε άλλη διέξοδος, γιατί κατ' αυτούς κι έτσι νεκρός ήταν. Χειρουργήθηκε τελικά το παιδί λίγο μετά τα μεσάνυχτα. Βρήκαν ρήξη εντέρου με γενική μόλυνση - περιτονίτιδα, που είχε στο μεταξύ αχρηστέψει όλα τα ζωτικά όργανα του οργανισμού όπως καρδιά, νεφρά, συκώτι, πάγκρεας, εγκέφαλο.

Κατά τη ενημέρωση αμέσως μετά το χειρουργείο μας δήλωσαν... «Κάναμε ό,τι μπορούσαμε. Δυστυχώς φαίνεται είναι αργά». Στους φίλους που ήταν μαζί μας, δήλωσαν ότι οι πιθανότητες του Μάριου να ζήσει και να επανέλθει πλήρως ήταν από το -0 μέχρι το 0 και καλό θα ήταν να μας προετοιμάσουν για την επερχόμενη απώλεια του παιδιού μας. Ο δε διευθυντής των ιατρικών υπηρεσιών του νοσοκομείου doctor Aimin Khan, ο οποίος μας ήξερε, μας δήλωσε ότι «κάναμε ό,τι ήταν ιατρικώς δυνατό. Παρόλο που δεν είμαι πολύ θρήσκος, πιστεύω όμως ότι κάτι υπάρχει εκεί πάνω». Εμείς αυθόρμητα του απαντήσαμε ότι «αυτό το κάτι είναι ο Ιησούς Χριστός» και τότε μας λέει «προσευχηθείτε τώρα πριν είναι πολύ αργά». Αυτά συνέβηκαν μεταξύ της 19ης και 20ης Ιουνίου. Την επομένη τα αδέρφια μας και οι συγγενείς μας στην Κύπρο έκαναν παράκληση στην Παναγία για τη σωτηρία του Μάριου. Το βράδυ παρουσιάστηκε στον ιερέα, που έκανε την παράκληση, μια άγια μορφή και στην ερώτηση «Ποιος είσαι;» εκείνος του απάντησε «Ο Λουκάς Κριμαΐας» και τίποτε άλλο...

Από τις 20 μέχρι 30 Ιουνίου ο Μάριος βρισκόταν σε πλήρη καταστολή και απλώς

ανέμενε τον Άγιο Αρχάγγελο για να τον οδηγήσει στον Κύριο. Οι γιατροί ανίκανοι να κάνουν οτιδήποτε, απορούσαν γιατί δεν έφευγε και τι ήταν εκείνο που τον κρατούσε στη ζωή.

Το Σάββατο, 28 Ιουνίου, τον επισκέφθηκε ο Αρχιεπίσκοπος Θυατείρων και Μεγάλης Βρετανίας, κύριος κύριος Γρηγόριος, ο οποίος αφού μίλησε λίγο με τους γιατρούς προσπαθούσε να μας παρηγορήσει λέγοντας μας πως ο Μάριος είναι άγγελος και επιστρέφει στον Δημιουργό του. Το απόγευμα της ίδιας μέρας τον επισκέπτεται ο ιερέας της ενορίας της Αγίας Τριάδος και Αποστόλου Λουκά Birmingham, πατήρ Χρίστος Στεφάνου, για να του διαβάσει μια ευχή. Την ώρα που έλεγε το «Πάτερ Ημών», ενώ ο Μάριος ήταν σε καταστολή και πλήρη αφασία σήκωσε το χέρι του προσπαθώντας να βάλει το σταυρό του. Αυτή η προσπάθεια κράτησε ολόκληρα 5 λεπτά! Μια ολόκληρη ζωή!!! Μετά πάλι ησυχία – το απόλυτο τίποτα!

Την Κυριακή το βράδυ, 29/6/2014 η κατάσταση χειροτέρεψε. Τη Δευτέρα το πρωί, στις 10:30 πήγαμε στην εκκλησία. Ήταν η γιορτή των Αγίων Αποστόλων. Στα μέσα του δρόμου τηλεφώνησε ο χειρουργός και μας λέει πως ετοιμάζαν τον Μάριο και τον έπαιρναν στο χειρουργείο για μια τελευταία προσπάθεια. Η μητέρα του Μάριου εισηγήθηκε να πάμε εκκλησία, να προσευχηθούμε, γιατί στο νοσοκομείο δεν θα μπορούσαμε να προσφέρουμε τίποτα. Πήγαμε στην εκκλησία του Αγίου Λουκά στο Birmingham. Τότε εγώ θυμήθηκα τον Άγιο Λουκά Κριμαίας, στον οποίο ο Μάριος τρέφει ιδιαίτερη αδυναμία και του οποίου ήθελε να ψάλλουμε το απολυτίκιο κάθε βράδυ μπροστά από την εικόνα του, πριν πάει για ύπνο. Παρακάλεσα λοιπόν τον Άγιό μας να βοηθήσει αυτός τους γιατρούς ως καθηγητής χειρουργικής που ήταν, και σαν μόνη και τελευταία μας ελπίδα. Το ίδιο και χωρίς καμιά συνεννόηση έκανε και η μητέρα του Μάριου. Ήταν 12:00 το μεσημέρι.

Αμέσως μετά το τέλος της Θείας Λειτουργίας, ο ιερέας είχε κάμει δέηση για τη σωτηρία του Μάριου. Επιστρέφοντας στο νοσοκομείο στις 14.20 περίπου, μας καλούν οι γιατροί και μας λένε «ΤΩΡΑ ΕΧΟΥΜΕ ΕΛΠΙΔΑ!». Αυτή τη μαγική λέξη για πρώτη φορά την ακούγαμε τις τελευταίες 12 μέρες.

Και συνεχίζουν οι γιατροί... «Την ώρα που χειρουργούσαμε τον Μάριο βρήκαμε μόλυνση στη μόλυνση. Ήταν θέμα λεπτών η απώλειά του! Οπότε ξαφνικά -και των θυρών κλεισμένων- ανοίγει η πόρτα του χειρουργείου, (αυστηρά απαγορευμένη ενέργεια) και μπαίνει ένας ανώτερος χειρουργός, ο οποίος μας ζήτησε την άδεια να μας βοηθήσει. Εμείς πάνω στην αμηχανία και απορία μας του είπαμε ναι». Ήταν 12:00 το μεσημέρι.

Αυτή ήταν η αρχή του τέλους της δοκιμασίας του Μάριου. Εμείς και οι δύο με ένα στόμα, είπαμε στους γιατρούς ότι επισκέπτης ήταν ο Λουκάς Κριμαίας, Ρώσος Ιατρός και Αρχιεπίσκοπος. Η αντίδραση του χειρουργού ήταν «Α, έτσι». Σε δύο τρεις μέρες άνοιξε τα μάτια του και καθημερινά καλυτέρευε η κατάστασή του. Ήταν δε τόσο ραγδαία η ανάρρωση και η επούλωση της πληγής του, η οποία ήταν

40 εκατοστά, που οι γιατροί και το νοσηλευτικό προσωπικό απορούσαν γιατί θεραπευόταν θεαματικά ταχέως. Μας έδωσαν χρόνο αποθεραπείας 6 μήνες μετά την εγχείρηση και όμως ο Μάριος ήταν τελείως καλά νωρίτερα και επέστρεψε στην Κύπρο μέσα Σεπτεμβρίου.

Αυτή δεν είναι μια φανταστική ιστορία που συνέβη «τω καιρώ εκείνω», αλλά μια πραγματική σημερινή, με μαρτυρίες, αποδείξεις και σφραγίδες εμπειρία ζωής. Στο νοσοκομείο συζητήθηκε πολύ η υπόθεση του Μάριου λόγω και της κατάστασής του, αφού είναι παιδί με ειδικές ανάγκες - σύνδρομο Down. Η χαρά και η αγαλλίαση του προσωπικού και των ασθενών ήταν τόσο μεγάλη, που ο Μάριος χαρακτηρίστηκε το «παιδί θαύμα» του νοσοκομείου, για το οποίο όλο το προσωπικό και οι ασθενείς δόξαζαν τον Θεό που του χάρισε τη ζωή.

Στον οποίο Θεό ανήκει πάσα δόξα τιμή και προσκύνηση, στον δε Άγιο Αρχιεπίσκοπο Συμφερουπόλεως και Κριμαίας Λουκά τον Ιατρό εκφράζουμε τις άπειρες ευχαριστίες και την ευγνωμοσύνη μας για την «ανάσταση» του Μάριου. Ευχαριστίες θα ήθελα επίσης να εκφράσω σε όλους, όσοι μας συμπαραστάθηκαν στις δύσκολες ώρες, όλα τα μέλη της οικογένειάς μας, ολόκληρη τη παροικία του Birmingham και το ιερατείο, ιδιαίτερα τους π.Χρίστο Στεφάνου και π.Ιωάννη Νάνκιβελ, καθώς και όλους όσοι μας συμπαραστάθηκαν με κάθε τρόπο κατά τη διάρκεια της δοκιμασίας του παιδιού μας σε Κύπρο, Ελλάδα, Αγγλία, Αυστραλία και άλλες ευρωπαϊκές χώρες. Ιδιαίτερες ευχαριστίες εκφράζω στον πατέρα Κυριάκο Παναγιώτου, ο οποίος καθ' όλο το διάστημα της δοκιμασία του Μάριου, καθημερινά μας τηλεφωνούσε για να μας εκφράσει τη συμπαράσταση και την αγάπη του.

Έξι μήνες μετά, ο γιατρός κοιτάζοντας τον Μάριο παρατήρησε ότι η πληγή του μπορεί να έκλεισε μεν, αλλά δεν είναι «πολύ όμορφη». Τότε είπε «Συγγνώμη Μάριέ μου, που δεν είναι ωραία η ραφή» και γυρίζοντας προς εμάς είπε «Ξέρετε τι συνέβηκε... ο νους μας δεν ήταν στη ραφή. Ξέρετε τι περιμέναμε... Συγγνώμη Μάριέ μου...».

Αυτά μας είπε ο κύριος Χριστάκης Χριστοφίδης, διηγούμενος τη συγκλονιστική περιπέτεια υγείας του γιου του και το θαύμα του Αγίου Λουκά Κριμαίας του ιατρού. Η χάρις του ας ευλογεί όλους μας και ας ευεργετεί ειδικότερα κάθε πάσχοντα συνάνθρωπό μας.

Η οικογένεια Χριστοφίδη μαζί με τον χειρουργό Mr Church.